

Arrest

nr. 195 192 van 17 november 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 14 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE BLOCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Ethiopisch staatsburger bent, geboren op X (in de Gregoriaanse kalender - X in de Ethiopische kalender). U geeft aan dat uw moeder Amhaars is en dat uw vader afkomstig is uit Eritrea. U heeft uw vader niet meer gezien sinds 1999.

U groeide op in Addis Abeba en u ging er naar school. Toen u in de achtste klas zat (u was toen dertien-veertien jaar), kreeg u bijles van K.T., een meisje van zeventien. U voelde zich aangetrokken tot haar en jullie kusten elkaar nadat u bijles had gekregen. Jullie begonnen een relatie.

Na uw secundair onderwijs begon u een éénjarige opleiding als haarkapster. Vervolgens begon u in een kapperszaak te werken. Uw relatie met K.T. bleef duren.

Begin 2011 betrapte uw moeder u en K.T. toen jullie samen op uw kamer sliepen. Ze besloot dat het beter was voor u als u zou trouwen met een man omdat ze vreesde dat, indien uw geaardheid zou uitkomen, u zou geïsoleerd worden door de maatschappij. Ze dwong u daarom te trouwen met een oudere man, M.H.. Na uw huwelijk in 2011 verhuisde u naar zijn huis. U liet K.T. weten dat u verhuisd was en jullie waren vervolgens opnieuw in de mogelijkheid om met elkaar om te gaan. K.T. kwam bij jullie inwonen. Jullie brachten héél veel tijd met elkaar door zonder dat uw man enig wantrouwen toonde. Uw man kwam vaak laat en dronken thuis en zelfs in het weekend zag u hem nauwelijks.

Toen u in het ziekenhuis was voor de premature geboorte van uw zoon, K.M.H., op 27 juli 2013 (ethiopische kalender hamle 21, 2005) bleef K.T. in jullie huis wonen. Uw man had haar tijdens uw afwezigheid verkracht. Toen K.T. u dit vertelde, spoorde u haar aan om naar de politie te gaan om hier aangifte van te doen. Toen uw man op het politiekantoor werd opgeroepen, verklaarde hij dat K.T. een lesbische relatie had. Hij had in uw telefoon compromitterende foto's van jullie gevonden. K.T. werd hierop opgesloten en u heeft sindsdien geen nieuws meer over haar verkregen. Toen u het ziekenhuis verliet, in tire (gregoriaanse kalender: januari) heeft u onmiddellijk uw reis aangevat om het land te verlaten. U ging naar Soedan waar u ongeveer twee jaar in Khartoem verbleef. Vervolgens heeft u uw reis verdergezet naar Europa. U vroeg uiteindelijk asiel aan bij de bevoegde Belgische asielinstantie op 2 juli 2015.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde de **Ethiopische nationaliteit** te hebben en vervolging te vrezen omwille van uw **seksuele geaardheid**.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze de seksuele geaardheid aan te tonen, mag het CGVS van een asielzoeker die zichzelf identificeert als lesbienne wel verwachten dat zij **overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft**. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Met betrekking tot uw seksuele geaardheid kunnen echter volgende bedenkingen worden gemaakt.

U slaagt er niet in om éénduidige verklaringen af te leggen over de ontdekking van uw seksuele geaardheid. U verklaart immers tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS dat u sinds jonge leeftijd, **twaalf of dertienjaar** oud, merkte dat u aangetrokken was tot meisjes (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 15). U geeft aan dat u dacht dat u de enige was met dergelijke gevoelens waardoor u wat in de war was (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 16). Gezien de opmerkingen die uw broers gaven 'dat een vrouw een man moet bewonderen en geen andere vrouw' begon u te denken dat u op het slechte pad was. U was zich er niet van bewust dat er meerdere vrouwen zouden zijn met dergelijke gevoelens (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 17). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, twee maand later, op 27 februari 2017 verklaart u dat u **acht of negen jaar** was wanneer uw broers u erop wezen dat u niet tot vrouwen moet aangetrokken zijn maar tot mannen (zie gehoor CGVS dd 27/02/2017, p 3). Tijdens uw eerste gehoor had u echter nadrukkelijk verklaard dat uw broers merkten dat u tot vrouwen was aangetrokken toen u dertien jaar oud was (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 16). **Ook al blijft het een jonge leeftijd, toch is er een merkelijk verschil tussen iemand van acht of negen jaar en iemand van twaalf of dertien jaar die als een tiener kan worden beschouwd.** Het feit dat tegenstrijdige informatie geeft over een **dergelijk belangrijk moment uit uw leven**, wanneer u zich aangetrokken voelde tot andere vrouwen, wat volledig zou indruisen tegen de verwachtingen van uw omgeving, is een eerste negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U verklaarde verder over uw ontdekking dat u aangetrokken was tot andere vrouwen, dat u daardoor in de **war** was, een **dilemma** had (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 16) en zelfs dat u een **geestesziekte** zou hebben (zie gehoor CGVS dd 27/02/2017, p 5).

U verklaart dat u, eens u K.T. had ontmoet, u besepte dat u **blij** was omdat u 'juist' was (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 22). U verklaarde dat u blij was dat u aangetrokken was tot een vrouw en dat uw liefde daarenboven beantwoord werd door K.T. (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 23). **Het is niet aannemelijk en het schaadt de geloofwaardigheid dat u een lesbienne zou zijn, dat u niet in staat bent om spontaan blij te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – lesbienne zijnde in Ethiopië. U geeft een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een lesbienne, opgroeïend en levend in een homofobe maatschappij als de Ethiopische geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de**

eigen seksuele geaardheid en de vijandige perceptie ervan. Het is niet aannemelijk dat uw eerdere gevoelens van twijfel en dilemma als sneeuw voor de zon verdwijnen wanneer u K.T. ontmoet waartoe u zich aangetrokken voelt en omgekeerd.

Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft, na het starten van uw relatie met K.T., van het nadenken erover, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u lesbienne bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te **midden van een maatschappij die vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit.** Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Ethiopische, dient vastgesteld dat uit uw verklaringen eenduidig af te leiden valt dat u zich bij het ontluikende besef van uw homoseksuele geaardheid, helemaal geen vragen stelde, u dit prompt aanvaardde eens u een relatie had met K.T. terwijl u eerder in de knoop was met uw gevoelens. U gaf geen enkele blijk meer van (werkelijke en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en gebrek aan doorleefde ervaringen.

U verklaart immers dat u **blij** was nadat u K.T. de eerste keer had gekust (zie gehoor CGVS dd 23/12/2017). Verder geeft u ook aan dat u **een beetje in de war was** maar dat u zichzelf had gerustgesteld omdat u nu zeker wist dat u niet de enige vrouw was met dergelijke gevoelens (zie gehoor CGVS dd 23/12/2017, p19). Het is echter niet aannemelijk dat iemand die eerst ernstige vraagtekens plaatst bij zijn geaardheid plots alleen maar blij is wanneer ze ontdekt dat ze niet de enige is. Het moet inderdaad een opluchting zijn dat u te weten komt dat u niet geestesziek bent, dat u niet de enige bent, maar terzelfdertijd moet het toch ook een enorm beklijvend gevoel zijn als u wordt gezegd dat wat u voelt (de liefde voor een andere vrouw) niet geaccepteerd is door de maatschappij waarin u leeft en dat u het geheim moet houden. Het was bovendien K.T. die u er op attent maakte dat u het niet naar de buitenwereld kon brengen en dat u het geheim moest houden of dat u anders kan geslagen of gedood worden (zie gehoor CGVS dd 27/02/2017, p 9). Het is niet geloofwaardig dat u op het moment dat u dergelijke informatie te horen krijgt, dat u zich minder gestressed gaat voelen dan voordien, dat u blij bent. Wanneer u wordt gevraagd of u naast de blijdschap nog andere emoties had, zegt u dat u van K.T. hield. Wanneer u nogmaals wordt gevraagd of er nog andere dingen door u heen gingen, zegt u dat u verliefd was op haar en dat u van haar hield. Wanneer u er vervolgens op attent wordt gemaakt dat uw liefde voor een vrouw ook kan betekenen dat je hierom gedood kan worden zegt u dat dit inderdaad in uw land gebeurt. Wanneer u nogmaals alert wordt gemaakt dat u kan gedood worden omdat een vrouw van een vrouw houdt en wanneer u expliciet wordt gevraagd wat dit dan met u doet, zegt u dat u geen keuze heeft. U verklaart dat het een interne emotie is die u niet kan veranderen. Wanneer u verder wordt geconfronteerd met het feit dat u uw gevoelens niet kan veranderen maar dat u er wel om kan gedood worden, zegt u dat u geen alternatief heeft, dat u daarom alles steeds geheim moest doen. Het is pas wanneer u expliciet wordt gevraagd of u daardoor niet in de war was, dat u verklaart dat u veel in de war was maar dat je er niets aan kan doen. (zie gehoor CGVS dd 27/02/2017, p 9) Opnieuw is het niet aannemelijk dat u niet spontaan in staat bent om aan te geven dat u naast blijdschap ook in de war was omdat u uw emoties niet kon veranderen. **Het ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vermeende seksuele geaardheid ernstig dat u uitsluitend uiting geeft aan positieve, blijde gevoelens wanneer u ontdekte dat uw liefde werd beantwoord.** U geeft spontaan geen enkel moment aan waarbij u aan zelfreflectie doet en u zichzelf plaats binnen de Ethiopische samenleving. U geeft alleen aan dat u het moeilijk vond om te leven in de samenleving (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 26) maar u positioneert zichzelf niet binnen deze samenleving.

Bovendien is het wel **zéér onwaarschijnlijk dat u niet op de hoogte zou zijn geweest dat het in Ethiopië niet werd aanvaard dat een vrouw met een vrouw een relatie zou hebben.** U geeft aan dat u zich ervan bewust werd sinds u een relatie had met K.T.. U begon uw relatie met K.T. toen u ongeveer 13 jaar was (zie gehoor CGVS dd 27/02/2017, p 7) U zou pas nadat uw relatie begon hebben geweten, via K.T., de media en wanneer u in uw kapperszaak zou werken, dat homoseksualiteit verboden is in Ethiopia (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 17). Deze verklaringen druisen in tegen uw verklaring dat uw broers steeds benadrukten dat een vrouw zich aangetrokken moet voelen tot een man (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 16). Uw onwetendheid over het gevaar rond homoseksualiteit is helemaal niet aannemelijk. Daarbij dient nogmaals te worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat het gevoel van blijheid primeert wanneer naar uw emoties wordt gepeild eens uw relatie was gestart met K.T.. Op datzelfde moment, verklaart u, kwam u immers te weten dat u kan vermoord worden omwille van uw gevoelens voor een vrouw. Dat u zegt dat u bang was (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 21) kan deze vaststelling niet veranderen.

Het is opnieuw pas na confrontatie dat u gewag maakt van dergelijke emotie. U slaagt er niet in om spontaan dergelijke gevoelens te beschrijven wat de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig schaadt. Voorts verklaarde u dat uw moeder u had betrappt met K.T. en dat ze u **vervolgens dwong om te huwen met een man** (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 6). Uw moeder zou u met K.T. hebben betrappt toen jullie samen sliepen en u was vergeten om de deur op slot te doen (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 21). Het is niet aannemelijk dat uw moeder overgaat tot een dermate ingrijpende beslissing om u te **dwingen om te trouwen** met een oudere man terwijl u zelf aangeeft dat dit niet echt gangbaar is (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 10) **terwijl ze vervolgens helemaal geen controle meer op u uitoefent**. U verklaart zelfs dat u nadat uw moeder u dwong om te huwen, geen contact meer opnam met uw moeder (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 26). Het is helemaal niet aannemelijk dat uw moeder u zou dwingen om te trouwen zodat er **geen vloek over uw familie zou komen** (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 10), maar dat ze, eens u getrouwd bent, helemaal geen toezicht of contact meer met u zou hebben. Zelfs in die mate dat ze niet op de hoogte zou zijn dat u zou samenwonen met de vrouw door wie u gedwongen moest trouwen. **Indien uw moeder echter werkelijk zou willen proberen om er voor te zorgen dat er 'geen vloek over de familie zou komen' omwille van uw geaardheid, kan op zijn minst worden verwacht dat ze ook na uw huwelijk enig 'toezicht' over u zou houden gezien jullie familieband en daardoor ook de mogelijke schande blijft.**

U geeft zelf aan dat u, eens getrouwd, al uw tijd met K.T. doorbracht (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 26). U slaagde er zelfs in dat K.T. bij u en uw man inwoonde. Echter, opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw relaas volledig te niet gedaan wanneer u er niet in slaagt om een coherent antwoord te geven op de vraag wanneer K.T. bij u en uw man introk. Tijdens het eerste gehoor antwoordde u immers dat u uw man wist te overtuigen dat u hulp nodig had toen u zwanger was en dat K.T. zo bij jullie is komen wonen (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 26). Aangezien u bent bevallen in juli 2013, kan er vanuit gegaan worden dat K.T. niet voor 2012 bij u en uw man inwoonde. U verklaarde echter tijdens het tweede gehoor dat ze bij jullie kwam inwonen in 2011 (zie gehoor CGVS dd 27/02/2017, p 20), nadat u was getrouwd en met uw man had gepraat. **Het is niet geloofwaardig en ondermijnt opnieuw volledig de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag daar u niet in staat bent om aan te geven wanneer u bent gaan samenwonen.**

Verder kan er nog worden opgemerkt dat uw man K.T. heeft ontmaskerd bij de politie nadat ze hem had aangeklaagd voor verkrachting (zie gehoor CGVS dd 23/12/2017, p 26). Het is niet aannemelijk dat K.T. wordt gevangen genomen terwijl u in het ziekenhuis kon verblijven –al was het maar één dag (zie gehoor CGVS dd 27/02/2017, p 15)- zonder dat u er werd gezocht of gearresteerd. **Indien uw man u en K.T. effectief zou hebben onthuld bij de politie, is het niet geloofwaardig dat u ongemoeid werd gelaten.**

Bovendien slaagt u er niet in om uit te leggen hoe u te weten kwam dat K.T. werd gearresteerd. Wanneer u werd gevraagd van wie u hoorde dat ze was gearresteerd zegt u simpelweg "ze zeiden het mij. Iedereen wist het." (zie gehoor CGVS dd 27/02/2017, p 14). Wanneer u wordt gevraagd om dit te verduidelijken, zegt u dat ze er allemaal over spraken en dat u wist dat ze naar de politie was gegaan. Wanneer u nogmaals wordt gevraagd wie er dan precies over sprak, refereert u naar de mensen in uw kamer in het ziekenhuis. Wanneer er dieper op ingegaan wordt, over hoe de mensen in het ziekenhuis het wisten, zegt u dat er een programma is op tv waarin dergelijk nieuws wordt verspreid. U vertelt vervolgens dat de mensen onherkenbaar worden getoond en dat hun naam niet wordt gezegd. Wanneer u daarop werd gevraagd hoe u dan wist over wie het ging, zegt u dat het district werd vermeld en dat de man werd beschuldigd maar dat hij de zaak anders had belicht. (zie gehoor CGVS dd 27/02/2017, p 14) Uw verklaringen zijn niet doorleefd en ontbreken alle objectiviteit om er van uit te gaan dat uw vriendin werkelijk werd gearresteerd. Bovendien moet opgemerkt worden dat indien u werkelijk zou weten dat het om K.T. ging, het niet aannemelijk is dat u nog één dag in het ziekenhuis bent gebleven. U baseert uw vlucht enkel en alleen op geruchten die u zelfs niet heeft geverifieerd.

Er dient tevens te worden opgemerkt dat uw **verklaringen over lesbiennes in Ethiopië niet doorleefd zijn waardoor wederom ernstige vraagtekens kunnen geplaatst worden of u daadwerkelijk in Ethiopië als lesbienne heeft geleefd**. U verklaart dat u met andere lesbiennes kan communiceren door het gebruik van bepaalde gezichtsuitdrukkingen of bewegingen (zie gehoor CGVS dd 23/12/2015, p 25). Wanneer de PO u vervolgens vraagt over welke bewegingen of gezichtsuitdrukkingen u het dan precies heeft, vertelt u dat het ook door de manier van kleden kan zijn, dat ze kunnen zien dat u lesbienne bent. Vervolgens vertelt u dat wanneer je in Ethiopië naar een nachtclub gaat, dat er wordt verwacht dat een jongen met een meisje gaat. Vervolgens legt u uit dat als je alleen als vrouw of met een andere vrouw naar binnen zou gaan, dat je dan een lesbienne bent (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 25). Wanneer de PO blijft aandringen om meer info te verkrijgen over de gebaren en gezichtsuitdrukkingen die zouden gebruikt worden door lesbiennes in Ethiopië, zegt u dat u het weet omdat er twee aanleidingen waren waardoor u er mee in contact kwam.

Wanneer de PO nogmaals aandringt om een antwoord te krijgen over welke gebaren en gezichtsuitdrukkingen er dan zouden gebruikt worden, zegt u dat u eigenlijk alles leerde van K.T. en dat u tijdens twee gelegenheden werd gevraagd naar uw telefoonnummer door een vrouw in een nachtclub (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 25). **Indien u echter wel op de hoogte zou zijn of er inderdaad specifieke lichaamstaal zou zijn die zou worden gehanteerd onder lesbiennes in Ethiopië, is het niet aannemelijk dat u dit helemaal niet zou kunnen concretiseren. Het feit dat u verklaart dat u ervan op de hoogte zou zijn, impliceert dat u hierover dan ook meer informatie moet kunnen geven, naast het feit dat u gewoon aangeeft dat u twee keer naar uw telefoonnummer werd gevraagd.** Verder is het helemaal niet aannemelijk binnen de homofobe context waarbij u aangeeft dat niemand ooit aan iemand zou vragen of je lesbienne bent, omdat het als iets schandelijks wordt gezien (zie gehoor CGVS dd 23/12/2017, p 26), dat u wel tijdens twee gelegenheden naar uw telefoonnummer werd gevraagd en dat u dit duidelijk begreep als dat ze u vroegen of u lesbienne bent (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 26). Het is niet aannemelijk dat u verklaart dat homoseksualiteit een taboe is in Ethiopië terwijl u ook aangeeft dat andere vrouwen u wel gewoon om uw telefoonnummer kunnen vragen in een nachtclub.

Ook uw verklaringen over hoe mensen in het opvangcentrum in België reageren op uw seksuele geaardheid toont dat u weinig ervaring heeft om u als lesbienne te outen – zoals u zelf verklaart (zie gehoor CGVS, p 29). Het is niet aannemelijk dat de nationaliteiten –buiten de Afrikanen - in het centrum uw geaardheid als 'normaal' zien daar er ook mensen met de Afghaanse, Syrische, Pakistaanse of andere nationaliteit in het opvangcentrum wonen waarbij homoseksualiteit eveneens een enorm taboe onderwerp is.

Er dient eveneens te worden opgemerkt dat u verklaart dat **uw zoon, X werd geboren op X volgens de Ethiopische kalender** (zie gehoor CGVS, p 7), dit is X volgens de Gregoriaanse kalender (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Bij de DVZ verklaarde u echter dat hij op X werd geboren (zie verklaring DVZ, vraag 16, opgemaakt op 09/09/2015). Gezien de geboorte van uw zoon een cruciale rol speelt in heel uw asielrelaas en u uw verklaringen bij het CGVS en de DVZ met één jaar verschillen, doet dit twijfels reizen over uw asielrelaas. Immers, indien uw zoon werd geboren in juli 2013, is het niet mogelijk dat u in januari 2013 het land zou hebben verlaten (zie Verklaring DVZ, vraag 31, opgemaakt op 09/09/2015).

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw homoseksualiteit, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw gedwongen huwelijk daar deze een rechtstreeks gevolg zou zijn van uw seksuele geaardheid. Uw moeder zou u immers hebben gedwongen om te huwen omdat ze niet wilde dat iemand zou weten dat u lesbienne zou zijn en om haar familie van een mogelijke schande omwille van uw geaardheid te vrijwaren (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 10).

Verder kan uw algemene geloofwaardigheid eveneens in vraag worden gesteld. U legt immers tegenstrijdige verklaringen af over uw huwelijksdatum bij het CGVS en de DVZ. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u traditioneel gehuwd was op 12/2011 (zie verklaring DVZ, vraag 14, opgemaakt op 09/09/2015) terwijl u tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde dat u in Gimbot 2003 huwde (Gregoriaanse kalender : mei 2011 – zie info toegevoegd aan het administratief dossier) (zie gehoor CGVS dd 23/12/2016, p 5). **Uw incoherente verklaringen bevestigen de ongeloofwaardigheid van uw huwelijk.**

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u **een brief voor van ene Hilde De Voghel.** Ze verklaart dat ze psychotherapeute is, aangesloten bij de Groepspraktijk Marktplaats in Kapelle-op-den-Bos. Verder geeft ze aan dat u 7 psychotherapie sessies heeft gevolgd en dit tussen 20/04/2016 en 07/12/2016. Het attest vermeldt echter geen diagnose of door u aangehaalde klachten of problemen en bevat geen doktersstempel. Een medischpsychologisch verslag kan bovendien geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin een persoon psychologische moeilijkheden opliep of ontwikkelde. Een psychotherapeute kan immers nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze letsels werden opgelopen.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat **uw beide interviews bij het CGVS op een serene manier zijn verlopen.** Ondanks het feit dat u nadrukkelijk vroeg om het gehoor met de **hulp een vrouwelijke tolk Amhaars** te laten verlopen, is het CGVS er niet in geslaagd om hierin tegemoet te komen. Ondanks verwoede pogingen om over een vrouwelijke tolk te kunnen beschikken, diende het CGVS er uiteindelijk toch voor te kiezen om het **gehoor met een mannelijke tolk te laten plaatsvinden.** U verklaarde tijdens het gehoor dat u hiermee **akkoord** ging. Noch u noch uw advocaat hebben **op een moment melding gemaakt van eventuele moeilijkheden** die u zou hebben ondervonden omwille van het geslacht van de tolk die u werd toegewezen. Uit het verloop van het gehoor blijkt bovendien **niet dat u op enig moment problemen zou hebben ondervonden omwille van het geslacht van de tolk.**

De verklaringen met betrekking tot de daden die u beweert te vrezen in geval van terugkeer naar uw land hebben het CGVS niet kunnen overtuigen voor wat het bestaan van een risico voor u in geval van terugkeer betreft omdat ze niet geloofwaardig werden geacht.

In het onderhavige geval, wijst het onderzoek niet uit dat er in uw hoofde in geval van terugkeer naar uw land een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals omschreven in de definitie subsidiaire bescherming.

Na rekening te hebben gehouden met alle elementen van uw profiel en de door u neergelegde documenten, kan redelijkerwijs besloten worden dat er geen risico bestaat dat u vervolgd zal worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst of dat er een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat in uw hoofde zoals omschreven in de definitie subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 14 juni 2017 aan dat zij "formeel achter haar verklaringen blijft staan", dat zij "haar volledige medewerking heeft verleend gedurende het ganse onderzoek van haar asielrelaas" en dat de motivering in de bestreden beslissing "volledig subjectief van aard" is, gezien zij "niet meer gedaan heeft dan een waarheidsgetrouwe weergave heeft trachten te geven van de feiten" en zij "haar geaardheid niet beter kan aantonen dan ze heeft geprobeerd tijdens de gehoren bij het CGVS".

Zij stelt dat zij "bovendien wel degelijk problemen had met het geslacht van de tolk tijdens de gehoren bij de diensten van het CGVS" maar "dat zij uit vrees voor nog langere wachttijden in haar asioldossier akkoord was gegaan met een vrouwelijke tolk". Zij klaagt aan "dat bepaalde data in het asielrelaas van verzoekster niet correct werden vertaald door de tolk in kwestie".

Verzoekster meent "dat naar alle waarschijnlijkheid en redelijkheid worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees heeft voor zwaarwichtige represailles door diezelfde overheid". Zij verwijst naar informatie van "Dutch Council for Refugees, Country of Origin Information Report Ethiopia" van 18 mei 2016.

Zij benadrukt dat zij "werd blootgesteld aan geweld binnen haar huwelijk" en "dat hiertegen niet wordt ingegrepen door de overheid", waarvoor zij citeert uit "Domestic violence against women and associated factors in Ethiopia; systematic review".

Zij klaagt aan dat de commissaris-generaal geen rekening hield "met de hoegrootte van het risico dat verzoekster loopt - in de veronderstelling dat zij effectief wordt gelinkt aan een homoseksuele geaardheid - om blootgesteld te worden aan verscheidene vormen van onheuse behandelingen", noch met "het dreigende gevaar voor schade in hoofde van verzoekster, te wijten aan haar gedwongen huwelijk met een man die op regelmatige basis geweld pleegde op haar", noch "met het kwetsbaar karakter van verzoekster, een alleenstaande lesbische vrouw".

Verzoekster vaagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is.

Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar haar land van herkomst uit vrees voor (verdere) problemen omwille van haar seksuele geaardheid en in haar gedwongen huwelijk.

2.4. De Raad neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident. Indien de kandidaat-asielzoeker echter geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoekende partij minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande haar eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknopng worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in haar land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoont.

2.5. Daargelaten de discussie omtrent de reactie van de moeder die verzoekster verplicht te trouwen, stelt de Raad eveneens vast dat verzoekster de overige motieven en conclusies van de bestreden beslissing geenszins weerlegt, in het bijzonder wat betreft haar de ontdekking en bewustwording van haar seksuele geaardheid (gehoor 23 december 2016, p. 15-17, 19, 22-23; gehoor 27 februari 2017, p. 9), de Ethiopische maatschappelijke context (gehoor 23 december 2016, p. 16-17, 21), het gedrag en de acties van haar moeder toen zij verzoeksters relatie met K.T. ontdekte (gehoor 23 december 2016, p. 10, 26), wanneer K.T. bij verzoekster en haar echtgenoot introk (gehoor 23 december 2016, p. 26; gehoor 27 februari 2017, p. 20), hoe verzoekster te weten kwam dat K.T. gearresteerd werd (gehoor 27 februari 2017, p. 14), waarom verzoekster zelf niet meteen gezocht of gearresteerd werd nadat K.T. onmaskerd werd bij de politie (gehoor 23 december 2016, p. 26; gehoor 27 februari 2017, p. 15), andere lesbiennes in Ethiopië (gehoor 23 december 2016, p. 25-26) en hoe andere asielzoekers in het opvangcentrum in België reageren op haar seksuele geaardheid (gehoor 23 december 2016, p. 29). Indien verzoekster meende dat ze als lesbische niet kon leven in Ethiopië en hiervoor moet vluchten, dan kan minstens worden verwacht dat ze nauwgezet kan toelichten welke problemen homoseksuelen hebben in Ethiopië en waarom ze niet anders kon dan vluchten. Verzoekster, brengt geen concrete, noch objectieve gegevens aan waaruit zou kunnen blijken dat het haar onmogelijk was om de situatie van homoseksuelen in Ethiopië na te gaan. Uit het administratief dossier blijkt voorts dat verzoeksters verklaringen over haar huwelijksdatum en de geboortedatum van haar zoon strijdige verklaringen aflegt die zoals de bestreden beslissing terecht stelt dat dit haar hele relaas op de helling zet. Immers verzoekster kan moeilijk beweren vertrokken te zijn uit Ethiopië in januari 2013, indien haar zoon 7 maanden later werd geboren in Ethiopië. Ten slotte stelt de Raad vast dat indien verzoekster gedurende meer dan 10 jaar een relatie had met een vrouw, zij thans niet aantoont inspanningen te hebben ondernomen om vanuit België in contact met haar te treden.

Ook op het CGVS blijft verzoekster bij loutere beweringen. Een dergelijke houding kan niet wijzen op de hechte relatie die verzoeksters beweert te hebben met K.T. Verzoeksters beweerde lesbische geaardheid komt verzonnen voor.

2.6. Gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters beweerde seksuele geaardheid en hiermee gepaard gaande problemen, is de verwijzing in het verzoekschrift naar informatie van *“Dutch Council for Refugees, Country of Origin Information Report Ethiopia”* van 18 mei 2016, aangaande problemen voor de LGBT-gemeenschap in Ethiopië, niet dienstig.

2.7. Waar in het verzoekschrift gewezen wordt op het *“geweld binnen haar huwelijk”*, waarvoor geciteerd wordt uit *“Domestic violence against women and associated factors in Ethiopia; systematic review”*, benadrukt de Raad dat het gedwongen huwelijk het gevolg was van de ontdekking van haar - ongeloofwaardig bevonden - lesbische relatie met K.T. door haar moeder, wat dus evenmin geloofwaardig is.

2.8. De stellingen in het verzoekschrift dat verzoekster *“bovendien wel degelijk problemen had met het geslacht van de tolk tijdens de gehoren bij de diensten van het CGVS”* maar *“dat zij uit vrees voor nog langere wachttijden in haar asiëldossier akkoord was gegaan met een vrouwelijke tolk”*, stroken niet met verzoeksters eigen verklaringen tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal, waar zij akkoord ging met het afnemen van de gehoren met een mannelijke tolk (gehoor 23 december 2016, p. 2; gehoor 27 februari 2017, p. 2), waar zij zowel aan het begin als aan het einde van beide gehoren aangaf geen problemen te hebben (gehad) met de mannelijke tolk (gehoor 23 december 2016, p. 2, 30; gehoor 27 februari 2017, p. 2, 25) en waar noch door verzoekster noch door haar raadsman opmerkingen werden gemaakt over (het geslacht of de vertaling van) de tolk (gehoor 23 december 2016, p. 30; gehoor 27 februari 2017, p. 25). Ook in het verzoekschrift laat verzoekster na aan te geven welke data *“niet correct werden vertaald door de tolk in kwestie”* omdat hij mannelijke tolk was, noch welke invloed dit zou hebben (gehad) op de beoordeling van haar verklaringen. Het volstaat niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing, louter te stellen dat zij *“wel degelijk problemen had met het geslacht van de tolk”* en dat *“bepaalde data in het asielrelaas van verzoekster niet correct werden vertaald door de tolk in kwestie”*. Verzoekster toont aldus geenszins aan dat zij niet in staat zou zijn geweest om met de hulp van een mannelijke tolk gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure, noch dat de bijstand van een mannelijke tolk een negatieve invloed heeft gehad op de behandeling van haar asielaanvraag, noch dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen niet overeenstemt met wat zij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.10. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.11. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.12. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.13. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.14. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK